

Očistimo tempelj svojega srca

Jn 2,13-25

Bližala se je judovska pasha in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: »Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!« Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me použiva. Judje so mu rekli: »Kakšno znamenje nam pokažeš, ker takó delaš?« Jezus jim je odgovoril in rekel: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Judje so tedaj rekli: »Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?« On pa je govoril o templju svojega telesa. Ko je bil obujen od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govoril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.

Očiščenje templja, ki ga Janezov evangelij povezuje s čudežem v Kani, sproži vprašanje o Jezusovi avtoriteti. Judje ne zagovarjajo trgovskih zlorab v templju, ampak hočejo vedeti, s kakšno pravico ravno Jezus nastopi proti njej. Jezusov odgovor: »Poderite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil« razumejo napak zaradi dveh izrazov, ki sta si v aramejščini zelo podobna. Eden pomeni "postaviti na noge" – tako ga uporablja Jezus in pri tem misli na tempelj svojega telesa, torej na vstajenje; drugi pa pomeni "sezidati zgradbo". Tako ga razumejo Judje, in, zanimivo, tudi apostoli, saj so se šele po vstajenju spomnili, da je o tem govoril. Jezusova avtoriteta je torej nedvoumna, res pa je, da se je izkazala šele z vstajenjem. Krivda je torej njegove nasprotnike zadela šele potem, ko niti po vstajenju niso verovali. Danes nam je Jezusov nastop kar všeč. Bog ve, kako bi reagiral na naše bogoslužje, posebno tam, kjer je namesto pridige prazno govoričenje.